

РЕШЕНИЕ

№ 4537

гр. София, 07.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4059** по описа за **2021** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба намета на Столична община, [населено място], чрез юриск. М. П., срещу решение № 20058641/05.03.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 100-н състав по НАХД № 15184/2020 г. по описа на съда.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон. Искане се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и да се потвърди наказателното постановление. В с.з. не се представлява.

Ответникът – М. М. И., в с.з. се явява лично, не се представлява, моли за отхвърляне на жалбата

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима и НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 20058641/05.03.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 100-н състав по НАХД № 15184/2020 г. по описа на съда, е отменено наказателно постановление № СО-Т-М-20-13-009 от 30.09.2020 г., издадено от зам.- кмета на СО,

с което на основание чл. 36, ал. 9, във вр. с чл. 35, ал. 3, във вр. с чл. 20, ал. 1, т. 5 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община, на М. М. И. е наложено наказание глоба в размер на 300 (триста) лв.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

В тази връзка, при осъществения контрол, касационната инстанция намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Съгласно ТР № 1/ 2007г. на ОСНК на ВКС преценката на административнонаказващият орган за маловажност на случая по смисъла на чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. За органа съществува императивното задължение винаги преди да издаде наказателно постановление да извърши преценка по чл. 28 от ЗАНН и ако са налице условията за това – да го приложи, а за съда, осъществяващ контрол за законосъобразност на издаденото вече наказателно постановление – задължението да извърши преценка и на това основание като част от цялостната проверка за законосъобразност, като при констатиране на маловажно нарушение следва да отмени постановлението дори само на това основание. В случая такава преценка е извършена от въззивният съд, който е приел, че нарушението се характеризира с липса на вредни последици, липса на настъпили вреди от нарушението, обстоятелството, че се касае за инцидентна противоправна проява – първо нарушение от вида /липса на доказателства за други, издадени НП в едногодишен срок преди извършването му/, напреднала възраст – лицето е пенсионер, при твърде нисък доход, което не характеризира личността на дееца като такава с висока общ. опасност, спрямо която не се твърди и не се установява по делото от него да са извършени други административни нарушения, свързани с приложението на материалния закон.

Няма спор по делото, че е осъществен състав на адм. нарушение по чл. чл. 20, ал. 1, т. 5 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. За да се прецени степента на обществена опасност на нарушението, е необходимо да се обсъдят всички обстоятелства, свързани с обективното отрицателно въздействие, което деянието е оказало или може да окаже спрямо обекта на посегателство. От този състав на АССГ се споделят горепосочените изводи, че изложените обстоятелства, свързани с тежкото материално и социално положение на извършителя, макар да не дисквалифицират деянието като административно нарушение, го характеризират като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. В този смисъл възраженията на касатора са неоснователни като процесното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Разноски не се претендират, респ. съдът не дължи произнасяне в тази посока.
Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл. чл. 63, ал.1, изр.
второ от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20058641/05.03.2021 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН
СЪД /СРС/, НО, 100-н състав по НАХД № 15184/2020 г. по описа на съда.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.